

Mieczysław Lisek (1930-2017)

Organizator miejskiej administracji i prac geodezyjnych w miastach województwa warszawskiego, wieloletni wychowawca i nauczyciel młodych geodetów Mieczysław Lisek zmarł 17 sierpnia w Warszawie.

Urodził się 12 września 1930 r. Studia magisterskie na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej ukończył w 1959 r. W latach 1958-1960 pracował w Jednostce Wojskowej nr 3609 w Warszawie na stanowisku kierownika pracowni, projektując loty i kontrole zdjęć lotniczych dla potrzeb wojska. 1 listopada 1960 r. został zatrudniony w Wojewódzkiej Radzie Narodowej w Warszawie na stanowisku wojewódzkiego inspektora nadzoru nad służbą geodezyjną gospodarki komunalnej.

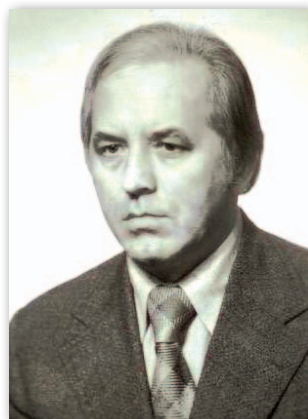
W swoich wspomnieniach z tego okresu pisał: „Do moich zadań należały sprawy geodezji i kartografii w miastach stanowiących powiaty miejskie (grodzkie): Otwock, Płock, Pruszków, Siedlce i Żyrardów. W miastach tych w radach narodowych były referaty ds. geodezji, w których zakresie było: prowadzenie archiwów (składnic) geodezyjno-kartograficznych, zakładanie i prowadzenie ewidencji gruntów i budynków, prowadzenie osnów pionowych i poziomych, prowadzenie mapy zasadniczej miasta oraz podziałów i przekształceń”. I dalej wyjaśniał: „Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów w 1959 r. podjął decyzję o budowie Zakładów Rafineryjnych i Petrochemicznych w Płocku. Ta decyzja była impulsem rozwojowym dla całego rejonu płockiego, dlatego w pierwszej kolejności zleciłem wykonanie osnów poziomych i wysokościowych w granicach rozwojowych miasta Płocka. Wykonawcą tych osnów było podległe Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Geodezyjne Gospodarki Komunalnej. (...) W 1961 r. rady narodowe miast wydziałonych województwa warszawskiego podjęły uchwały o powołaniu w miejsce referatów ds. geodezji miejskich pracowni geodezyjnych. Pozwoliło to na zapewnienie wykonawstwa drobnych robót geodezyjnych w mieście. (...) W 1966 r. Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Warszawie podjęło uchwałę dotyczącą urządzeń podziemnych, wprowadzając obowiązek inwentaryzacji urządzeń podziemnych w województwie i prowadzenie map z aktualnym uzbrojeniem”.

Mieczysław Lisek w latach 1958-1963 prowadził również ćwiczenia polowe z geodezji na Wydziale Melioracji Wodnych Szkoły Głównej Gospodarstwa

Wiejskiego w Warszawie. W latach 1962-1970 pracował równoległe jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Technikum Geodezyjnym w Warszawie.

15 maja 1968 r. Prezydium Rady Narodowej m.st. Warszawy powołało go na stanowisko naczelnego inżyniera, zastępcę dyrektora Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego ds. technicznych. „Najważniejsza [w tamtym czasie – red.] była obsługa Wisłostrady i Trasy Łazienkowskiej łącznie z budową mostu” – wspominał. „Dla obsługi mostu inż. Stefan Krasuski zaprojektował i jego pracownia zrealizowała osnowę geodezyjną, a obsługę mostu prowadził mgr inż. Jan Jackowski”.

1 czerwca 1970 r. Mieczysław Lisek objął stanowisko dyrektora Wojewódzkiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego Gospodarki Komunalnej w Warszawie, które po przeniesieniu do nowej siedziby zostało przekształcone w przedsiębiorstwo OPGK Ursus. Okres ten zapamiętał tak: „Wiosną 1972 r. oddano część budynku [w Ursusie przy ul. Wojciechowskiego 17 – red.], do którego przeniesiono przedsiębiorstwo [z Warszawy przy ul. Nowogrodzkiej 27 – red.]. Całość budowy trwała do końca tego roku. Budynek miał powierzchnię 3,5 tys. m² wraz z zapleczem garażowo-magazynowym. Nowe warunki lokalowe pozwoliły na rozwój przedsiębiorstwa. W roku 1975 [po zmianach w podziale administracyjnym państwa, w wyniku których utworzono 49 województw – red.] najpilniejszą sprawą było dostosowanie organizacji wykonawstwa do nowych zadań. Opracowano docelową organizację przedsiębiorstwa, tworząc w każdym województwie zakład terenowy [mowa o województwach: ciechanowskim, ostrołęckim, płockim, skierniewickim i siedleckim – red.]. (...) Z zakładu w centrali wydzielono też zakład informatyki, który zapewniał wykonanie obliczeń geodezyjnych dla poszczególnych zakładów produkcyjnych. Kierował nim Bohdan Wilary. Opracował on oprogramowa-

nie systemu zarządzania przedsiębiorstwem geodezyjnym PROPOD, który umożliwiał automatyzację prac obsługi zlecenia, kontrolę realizacji zlecenia, rozliczenie jednostek (pracowni) wykonawstwa oraz kontrolę sprawozdawczości ekonomiczno-finansowej. Prace nad systemem trwały 2 lata, a w 1977 r. zostały wdrożone we wszystkich przedsiębior-

stwach w kraju. Nadzór naukowy z ramienia Centrum Informatycznego Geodezji i Kartografii sprawował prof. Jerzy Gaździcki”.

Od 1 stycznia 1979 r. Mieczysław Lisek pracował na stanowisku wicedyrektora Zespołu Terenowego w Komisji Planowania przy Urzędzie Rady Ministrów, zajmując się problematyką infrastruktury komunalnej w poszczególnych województwach. Od 1 października tego roku do czasu przejścia na emeryturę był zatrudniony na stanowisku dyrektora Biura Planowania i Ekonomiki Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. Jak wspominał, odpowiadał za opracowanie budżetu dla GUGiK i dla całej branży oraz jego wykonanie. Ponadto do 1983 r. prowadził ćwiczenia z zakresu ekonomiki i organizacji produkcji w geodezji i kartografii na Wydziale Geodezji i Kartografii PW. Posiadał uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii nr 20 z pięciu zakresów (1, 2, 3, 6 i 7) nadane w 1984 r. Wojewoda warszawski w 1991 r. powołał go na „biegłego do szacowania gruntów”. Mieczysław Lisek wykonał wiele operatów w Warszawie i ówczesnym województwie.

Był członkiem Stowarzyszenia Geodetów Polskich, w tym wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego (1977-1980). Jednocześnie był czynnym członkiem Głównej Komisji Inwestycyjnej NOT. Został odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi (1980), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (1985), a także Złotą Odznaką „Za zasługi dla województwa warszawskiego” (1965) oraz Złotą Odznaką Honorową „Za zasługi dla Warszawy” (1980).

Opracowanie Anna Wardziak